

fængsel eller ind at bure eller noget som helst, men som giver bøder. Det tror jeg at de færreste er klar over.

Så det kan være, at vi skal kigge på hele forholdet og få lavet et nyt kontorcirkulære, få lavet et nyt regelsæt for det her, som er noget mere klart, og hvor der i hvert fald fra Enhedslistens side vil blive lagt meget vægt på, at de regler og repressalier, der bliver brugt, når det omhandler kriminelle udlændinge, skal afspejle de repressalier, som domstolene har lagt op til.

Vi synes, at det er meget forkasteligt og meget uheldigt, at vi har medlemmer af Indfødsretsudvalget, som føler det som deres opgave at sidde som en lille ekstra domstol og sige: Nåh jo, det kan godt være, at den pågældende har fået ½ år for den og den forseelse, og en anden har fået ½ år for en anden forseelse, men vi synes altså, at den ene forseelse, der har givet ½ år, er værre end den anden forseelse, der har givet ½, og derfor ønsker vi, at karenstiden skal være længere.

Vi synes ikke, at Indfødsretsudvalget skal være sådan en reservedomstol, hvor folketingspolitikere, som måske burde have søgt en anden karriere, f.eks. inden for domstolsvæsenet, skal sidde og udøve deres skøn.

Så hånden er strakt frem til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og jeg er sikker på, at SF og Enhedslisten ser frem til forhandlingerne og et positivt resultat.

#### **Justitsministeren (Frank Jensen):**

Lovforslag nr. L 234 lever op til det grundlag for behandling af dansk indfødsret, som blev aftalt mellem regeringen, Det Konservative Folkeparti og Venstre for godt 2 år siden. Lovforslaget lever altså op til de kriterier, der dengang blev givet tilslutning til fra et meget stort og bredt flertal i Folketinget; sådan er det.

Jeg håber – og det gør den samlede regering – at vi også efter denne debat vil være i stand til at holde et meget bredt flertal, der udgør det grundlag, som udvalget her i Folketinget, der behandler de enkelte spørgsmål om grundlaget for at give naturalisation, altså give dansk indfødsret ved lov, arbejder efter; at vi altså er i stand til at holde sammen om et grundlag.

Nu er der fra to af de partier, der har stået bag det grundlag, der har været gældende i de seneste 2 år, blevet rejst en række spørgsmål, som man ønsker forhandlet med regeringen. Det er regeringen selvsagt indstillet på, altså at forhandle, sådan er det jo, når man er to parter, der

indgår en aftale, der gælder for en vis periode. Det er rigtigt, at den periode er nu udløbet, men det er ikke ensbetydende med, at det nuværende kontorcirkulære er faldet på gulvet. Det er det selvsagt ikke. Men det er baggrunden for, at der nu kan forhandles.

Det har der allerede været indtil flere møder om, og jeg håber, at vi undervejs i udvalgsbehandlingen også af dette lovforslag om lov om dansk indfødsret vil kunne nå til en bred enighed om det grundlag, som udvalget arbejder efter. Det skal selvfølgelig være muligt også for andre partier i Folketinget at være med i det grundlag. Jeg tror ikke, at der er nogen part, som har lyst til at holde nogle ude og lave en eksklusiv gruppe af partier, der står sammen om det her grundlag. Hvis andre partier vil tilslutte sig, er det muligt.

Men det forudsætter selvfølgelig, at vi kan blive enige, og når det i dag fra ordføreren fra De Konservative og også fra Venstres ordfører siges, at der overhovedet ikke skal gives indfødsret til folk, der har fået en fængselstraf på fire år og derover, må jeg sige, at dér skylder man måske så at oplyse, at det er der heller ingen der har fået i de seneste to år. Det er vigtigt, at man ikke skaber yderligere forvirring. Der er altså ikke nogen, der har fået en straf på fire år, som har fået dansk indfødsret i den periode, hvor den nuværende aftale er forløbet.

Det er jo sådan, at ifølge det regelgrundlag, der er i dag, medfører en straf – og dér har hr. Søren Søndergaard ret i, at det ikke kun er, hvor der er tale om frihedsberøvelse, det er også, hvor der er tale om bødestraf – en længere karensperiode, hvorunder man ikke kan få dansk indfødsret. Hovedreglen er jo, at man skal have været her i minimum syv år, og her vil en straf på mellem et og fem års fængsel, altså når vi taler om egentlig frihedsberøvelse, i dag give en udskydelse af den periode, hvor man kan komme på loven, på ti år efter udståelsen af den fængselsstraf, man har fået. Det er en ganske lang periode.

Jeg håber, at alle partier nu også vil benytte de forhandlinger, vi har, til at tænke sig godt og grundigt om. Skal Danmark være et samfund, hvor der på intet tidspunkt skal være en mulighed for at kunne sige: Regnskabet er gjort op med samfundet, og så skal man også have mulighed for at blive her, når man har været her i 10-15 år, er gift, har børn her, og så skal man også kunne få vores statsborgerskab?